TEBENNED BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Dózsa Zoltán: Soulcon kihívás 2
Horváth Andrea: A lélek állapota dönt mindenről - Balczó András volt a vendég 3
Szakács Gergely: Holtmarosiak Pápán 4
Gyökössy Endre: Mikor értékes a napunk? 5-6
Horváth Andrea: „Emlékezz vissza az egész útra..." 7
Varga Jenő: Örüljetek az Úrban mindenkor 8
Varga Jenő: Az Ex trió jótékonysági koncertje a gyülekezeti házban 8
Mayerné Pátkai Tünde: Gyülekezetünk kórusa Visken szolgált 9
Szabó Tamás: Engedjétek hozzám... 10
ifj. Márkus Mihály: Templomfelújítás 2019. 11
Anyakönyvi hírek 12
Hirdetések 14

Kövy Zsolt

Pünkösdi elmélkedés

Nem sokaság, hanem lélek...

Pünkösdre készülődvén, belső csendességünkben újra és újra érezzük a Lélek örökké jelenvaló ihlető erejét, megszentelő akaratát, hitünket megújító kegyelmét.

Eszméltet az emlékezet, a jeruzsálemi szent kezdet, a történelmi tanulság, a jelen s jövő missziói küldetéseinek vállalása.

S bátorít a történelem-formáló üzenet: „Veletek leszek minden napon a világ végezetéig."

Veletek leszek fényes ünnepeken, szomorúságaitokban, családásaitokkor. Veletek voltam tegnap, s veletek leszek ma és holnap.

Mert nem sokaság, hanem lélek tesz csodadolgokat... S mivé is lennénk, s mi értelme is lenne életünknek, ha csak a kiszámított mindennapi szürkeség partjai között múlna le életünk. Mi kiválasztottak vagyunk a csodákra, a lélek ünnepeire, a nagy megbékélésekre, a nagy összefogásokra, a történelmi szerepvállalásokra.

Csodákra hívott és rendelt nép vagyunk... Csodákra hívott és rendelt egyház vagyunk... Keresztények, keresztyének a lélek csodateremtő erejével állunk oda ma is minden embertársunk elé, a tanítványok felhívó szavával: Szeressétek és kövessétek Krisztust, az élet igazságát.

Pünkösd, egyszerre a befelé-fordulás lelki meggazdagodása, s ugyanakkor az újjáteremtés szélvészereje, a lelki-szellemi építkezés magával ragadó, példamutató bizonysága.

(...)

Egyetemes gondolatok rejteznek a pünkösd eszmevilágában. Világokat összekötő, hidakat építő gondolatok ezek, hiszen Isten lelke nemcsak az egyházban, hanem az egész világon jelen van. Formálja, újítja, megszenteli az embert, az emberi közösségeket. Kis falusi templomoktól nagyvárosi szentegyházakig újra-újra föllobban a pünkösdi tűz, amelynek fénye alatt és melegségében évenként százak és százak tesznek ifjú kiválasztottakként hitet egyházukhoz való tartozásukról.

De tisztító pünkösdi tűzre van szüksége az egész világnak, az igazság tüzére és szeretet lelkére, igaz megújulásra.

Pápai Hírmondó, 1992. pünkösdi szám és Napló 1991. pünkösdjén

Dózsa Zoltán

Soulcon kihívás

A Soulcon kihívás keresztyén férfiaknak készült hat hetes lelkigyakorlat. A név jelentése: SOUL-lélek és CON-kontroll rövidítése. Ez azt jelenti, hogy a testünk megsanyargatásával a Szentléleknek engedjük át az életünk irányítását.

A kihívás logója is ezt fejezi ki. A koponya a halál valóságára irányítja a figyelmet. A katonai sapka utal arra, hogy Krisztus katonái vagyunk. A villa és a rá tekeredett kígyó a kísértést szimbolizálja. A kereszt pedig Krisztus keresztjét, az áldozatot, ami értünk hozott és a saját keresztünk hordozását. Krisztusba vetett hitünk, keresztyén életformánk tudatos, naponkénti felvállalását jelenti. Az alábbiakban Dózsa Zoltán, egyik férfitársunk beszámolóját olvashatják, aki végig csinálta a hathetes kihívást.

A kihívást azért kezdtem el, mert szerettem volna valamit kezdeni a plusz kilóimmal. A kihívás előtt szembesültem vele, hogy átléptem azt a határt, aminél már muszáj, hogy cselekedjek valamit. A kihívás egy jó gondolatnak tűnt számomra.

A fő gondolata az egésznek, hogy hogyan tudod az életedet átformálni. A lényeg, hogy ne a testet tápláló villa irányítsa az életedet, hanem a Szentlélek ereje által cselekedd a dolgokat.

Három részből állt a kihívás. Az első a mozgás, a második a étkezés, a harmadik a lelki rész volt.

Az étkezésnél a fő dolog, hogy a fehér kenyeret, cukrot, burgonyát váltsuk fel egészséges ételekre. Fontos volt a többször keveset enni, sok zöldséget, gyümölcsöt fogyasztani. Kaptunk étrend ajánlatot, de ezt nem kellett szigorúan betartani. A lényeg, hogy a fő szabályokat tartsuk be. Mikor mennyit és mit ehetünk. Számomra ez egy jó dolog volt, mert megtanultam, hogy a kevesebb étel is bőségesen elég a testem táplálásához. Nem volt számomra idegen egy étel sem. Gondolok itt a zabkására, köleskására, hajdinára, bulgurra stb. Jó volt a változatos étkezés. Próbáltam minét több zöldségfélét enni. Rájöttem, hogy nasizni is lehet, csak mást. Van alternatíva bőven, csak nyitott szemmel kell járni az üzletben. Ami nekem tanulság az étkezésnél, hogy figyeljek az adagokra és arra, hogy a köret ne a megszokott rizs, burgonya legyen.

A testi résznél a napi fekvőtámasz 2 perc, pihenő 2 perc, felülés 2perc. Már talán rutinná vált mostanára. A hat hét alatt voltak próbatételek, melyeket próbáltam legjobb tudásom szerint teljesíteni. Nálam a futás gyaloglás lett, mégpedig a lányaim miatt Besétáltam értük az oviba, bölcsibe, aztán busszal haza. A második héten próbáltam magamból kihozni a maximumot. Egy egy nap fekvőtámasz, felülés, guggolás volt a feladat, amennyit csak tudunk csinálni. Jó volt egy kicsit a határaimat feszegetni. A harmadik héten egy nap csak vizet és kávét lehetett inni, ez volt a böjti nap. Nem volt olyan rossz, mint amire számítottam, de az utána következő nap szörnyű volt. Csak enni és enni szerettem volna, de ott volt, hogy csak adott mennyiséget lehet. Ekkor sokat küzdöttem az elmémmel, hogy meggyőzzem, nem lehet többet enni, mert akkor semmi értelme nincs az egésznek.

A negyedik hét volt a pokol hete. Itt gabonafélét nem fogyaszthattál. Volt egy nap, amikor 2 percig kellett hideg zuhany alatt állni. Nem volt egyszerű, de megcsináltam.

Az ötödik hét ismét a határok feszegetéséről szólt. Felülés, fekvőtámasz, guggolás. A lényeg az volt, hogy az előző eredményünket múljuk felül, és ne hallgassunk a belső hangra, ha fel akarjuk adni. Istennek hála, sikerült.

A lelki résznél minden napra volt egy feladat. Sajnos nem mindegyiket sikerült megoldanom, vagy teljesítem. Ami azonban nekem nagy tanulság, hogy az ördög tényleg mindig ott van, és próbál meggyőzni engem, hogy őt kövessem és ne Jézust. Sokat épültem a hat hét alatt. Sok dologban érzem a változást és tudom, az első lépéseket nekem kell megtennem, hogy Jézus vezetését tudjam követni. Úgy érzem, elindultam egy új úton, amin járni szeretnék, de még csak a kezdetén vagyok, és néha nehezebbnek érzem, mint valójában van.

Nem bántam meg a kihívást, inkább örülök, hogy elkezdtem és végigcsináltam. Próbálom azóta is betartani a szabályokat és odafigyelni, hogy ami finom és kívánatos, abból is csak mértékkel egyek. A változás nagyon látványos lett, és nem bánom, sokkal jobb ez így.

Horváth Andrea (www.pannoniareformata.hu)

A lélek állapota dönt mindenről - Balczó András volt a vendég

Balczó András olimpiai és világbajnok öttusázó, a Nemzet Sportolója volt a Férfiak napjának vendége a Pannonia Reformata Múzeumban.

A Pápai Református Egyházközség Férfi Körének tagjai havonta két alkalommal találkoznak, ebből az egyik összejövetelen egy-egy bibliai férfialakról beszélgetnek, a másik pedig kirándulás, vagy más közösségi program jegyében telik. A csoportban arra keresik a választ, hogy mit jelent ma keresztény férfinak lenni, apaként és társként helytállni. Harmadik alkalommal szervezték meg a Férfiak napját, melynek vendége Balczó András volt, a Nemzet Sportolója címmel kitüntetett háromszoros olimpiai bajnok magyar öttusázó, az öttusasport történetének egyik legnagyobb alakja. A beszélgetésnek a Pannonia Reformata Múzeum fogadótere adott otthont, az alkalomra csak férfiérdeklődőket vártak.

Balczó András 1938-ban született Kondoroson, ahol édesapja evangélikus lelkész volt. Mint elmondta, az apa egy sokgyermekes szegény családból származott, így szívén viselte a rászorulók sorsát, a faluban a nélkülözőket segítette, amit a nagygazdák nem néztek jó szemmel, így a Balczó család Nyíregyházára költözött. A kis Andris nem volt jó tanuló, a 11 éves fiút a változás reményében új iskolába iratta édesapja, ahol az egyik olvasásórán felszólította tanítója. Akkor még egyikük sem ismerte a kifejezést, hogy diszlexia, de ez a részképességzavar volt a tanulási nehézségek gyökere. Mindenesetre a tanító ráripakodott a kisfiúra, aki ekkor megértette, hogy neki olyan hivatást kell találnia, ahol nem kell sokat olvasnia. Leérettségizett, Budapestre került, ahol a Csepel SC sportolója lett. A gyárban dolgozott, munkásszállón lakott. Munka előtt és után is mindennap edzett. Hamar bekerült a válogatott csapatba, meredeken ívelt felfele a pályája.

- 16 évesen arról álmodoztam, hogy ha én egyszer öttusázóként világbajnokságot nyerek, akkor nagyon boldog leszek, s azt a boldogságot senki nem tudja elvenni tőlem. Nagyon akartam, nagyon sokat dolgoztam az eredményért - mesélte Balczó András. - Otthon én sokat hallottam hitről, Istenről, vasárnaponként templomba mentünk. De amikor Budapestre kerültem, egy idő után egészen biztos voltam abban, hogy Isten nem létezik. Az edzők és a csapattársaim is ezt erősítették bennem. Ugye mennyit számít, hogy milyen közösséghez tartozunk? Mindenesetre én úgy éreztem, hogy rendben mennek a dolgaim. Aztán 1962. július elsején a Duna-parton sétáltam, amikor egy ismerős edző hozta a hírt, hogy meghalt az édesapám. Néhány másodpercre elvesztettem a kapcsolatomat a realitással, s aztán egy világos, erős, tiszta hangot hallottam: Isten van. Elhagyott minden kétség, csak azt nem értettem, hogy élhettem én addig hit nélkül. Folytattam az élsportolói életemet, azzal a különbséggel, hogy olvastam a Bibliát, és eljártam templomba.

Balczó András 1957-től válogatott öttusázó. 20 évesen Aldershotban mutatkozott be a világbajnokságon, majd 1960-as római olimpián és az 1968-as mexikói olimpián aranyérmes csapat tagja, az 1972-es müncheni olimpián csapatban második, egyéniben aranyérmes lett. Elhivatottsága és kivételes tehetsége segítette győzelemre 1960-ban, 1963-ban, 1965-ben, 1966-ban, 1967-ben és 1969-ben is, amikor egyéni világbajnok lett. A világbajnokságok során 20 érmet nyert, ebből 10 arany. A háromszoros olimpiai és tízszeres világbajnok öttusázó úgy tudott küzdeni, mint senki más, de a beszélgetésből kiderült, hogy a kellő időben át tudta adni az irányítást: - Rájöttem, hogy az eredmények fontosak, de a siker nem adja meg azt a boldogságot, amire vágyunk. Én mondhatom ezt, hisz sikereket értem el. Amikor világbajnok lettem, nem éreztem azt a boldogságot, amire vágytam, s reméltem, hogy az egyéni olimpiai bajnoki cím megadja ezt. Én nem gondolom, hogy tehetségből többet kaptam volna, mint a többiek, de akarásból igen. Ez pedig Isten ajándéka, így aztán még többet edzettem. 1972-ben Münchenben jól ment a lovaglás, a második versenyszám volt a vívás, és nagyon jól kezdtem. Rájöttem, hogy ha ilyen jól megy a vívás, akkor megnyerem az olimpiát. Abban a pillanatban beállt a görcs, egyre rosszabbul teljesítettem. Aztán egyszer csak feladtam, csalódott voltam, de beláttam, hogy nem megy. Éreztem, hogy én ennyit tudtam tenni, itt már az akarat is kevés. Gondolatban bocsánatot kértem minden honfitársamtól, felmentem a pástra, s akkor valami érthetetlen derű töltött el, és minden sikerült. Szeretetet éreztem, azt a boldogságot, amire vágytam. Abban a pillanatban, amikor átadtam Istennek az irányítást, minden jól alakult.

Egy kérdésre válaszolva Balczó András azt is elmondta, hogy a kudarc feldolgozásában az segítette, hogy el tudta fogadni: minden, ami megtörtént, az a múlt, és azon nem tudunk változtatni. Minden meg van írva, s minden úgy történik, ahogy történnie kell. A megváltoztathatatlanon pedig felesleges keseregni, tette hozzá. Balczó András 1973-ban vonult vissza. Remélte, hogy a fiataloknak átadhatja azt, ami szükséges, de erre sajnos nem került sor. A pártba nem akart belépni, ügynök sem akart lenni, mondván, hogy ezzel elveszíti a jogát arra, hogy tisztességes sportembereket neveljen - így aztán esélye sem volt a megfelelő pozícióra. Belovaglóként dolgozott az Országos Lótenyésztési Felügyelőségnél, de a méltatlan feladatot is lelkiismeretesen látta el. 1983 óta szellemi szabadfoglalkozású, Magyarországon és külföldön tart előadásokat hazáról, Istenről.

Balczó András feleségével, a Münchenben bronzérmes Császár Mónika tornásznővel tizenkét gyermeket nevelt fel.

Szakács Gergely

Holtmarosiak Pápán

2006-ban egy ifis kirándulással kezdődött. Erdélyi csillagtúránk egyik állomása volt Holtmaros. Amikor beléptünk a Tulipán Gyermekotthon ajtaján, tizenhárom mosolygós, hangos kisgyerek fogadott minket. Az a pár óra, amit köztük töltöttünk, elindított bennünk valamit. Hazatérve elterveztük, hogy szeretnénk a gyermekeket támogatni. 2007-től hivatalos támogató kapcsolat indult a pápai gyülekezet és a gyermekotthon között. Van, aki rendszeres adománnyal, van aki az éves két-három látogatással, van aki keresztszülőként támogatja őket.

Március 15-én az azóta felnőtt fiatal felnőttek fáradtan, de annál nagyobb örömmel szálltak ki a buszból Pápán. Végre eljött többük számára az örömteli pillanat, amikor a sok vendégfogadás után ők is vendégeskedhettek nálunk. A Nemzeti ünnep napján Budapestet nézték meg, a Hősök terét, Budai Várat, a Parlamentet. Életükben elő-

Győr-Szabadhegyi gyülekezet tagjai és Lentulai Attila nyugalmazott esperes kedves feleségével együtt részt vett, hiszen a győriek is évek óta támogatják a Gyermekotthont. Őket is régi ismerősként, barátként üdvözölték a holtmarosiak.

A búcsú most is nehéz és könnyes volt. Azzal a reménységgel köszöntünk el, hogy nemsokára ismét találkozunk, amikor a gyülekezet képviselői ismét felkerekednek, hogy megtéve a közel nyolcszáz kilométeres utat, elvigyék a pápaiak adományait és szeretetét azoknak, akik kisgyermekből felcseperedve lassan a saját lábukra állnak, és azoknak, akik kisgyermekként nemrég érkeztek a gyermekotthonba.

ször csodálkozhattak rá a főváros gyönyörű épületeire.

A Pápán töltött hétvége szombati napján nagy érdeklődéssel tekintették meg a Pannonia Reformata Múzeumot, és örömmel élvezték a Kávézó finom inni- és ennivalóit. A pápai Esterházy-kastély barokk enteriőrje külön tetszett vendégeinknek. Az Edvy Malomban a korabeli pápai malmokról, azok működéséről, a molnárok életéről és különféle helyi értékekről hallhattak. Az estét a Csavargó Trollok Motoros Baráti Körrel töltötték, akik szintén több éve támogatják a Gyermekotthont.

Vasárnap Bartha József, holtmarosi nyugalmazott lelkész hirdette Isten Igéjét a pápai gyülekezetben. A délutáni szeretetvendégségen Bakos Katinka, a Gyermekotthon vezetője beszélt a gyermekek életéről, terveiről, az otthon mindennapjairól. Vendégeink műsorral, énekekkel, versekkel örvendeztették meg a pápaiakat. A Gyermekotthon lakóival érkezett holtmarosi gyülekezeti tagok nagyon örültek, hogy a pápai testvérek örömmel, szinte régi barátként üdvözölték őket.

Külön öröm volt, hogy a szeretetvendégségen a

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Gyökössy Endre egyik írását adjuk közre.

Gyökössy Endre 1913. február 17-én, Rákospalotán született.
Tanulmányai: Könyves Kálmán Gimnázium, Tanítóképző Nagykőrös, Budapesti Református Teológiai Akadémia.
1939.Lelkésszé szentelik.
1940. Bázel ,Református Egyetem.
1941. Hazatér svájci feleségével /Reinhild Ruck/
1942. Az Újpest -Újvárosi Ref.Egyházközség lelkésze.
Két doktorátust szerzett: bölcsészetit és pszichopedagógiait.
1987-től kutatóprofesszor a Klauzál téri Egyházközségben.
Lelkigondozó, telefonos lelki segélyszolgálatot végez a Danubius Rádióban.
Kitüntetései: díszdoktor, Ad honorem Újpest, Pro Urbe Budapest, Újpest díszpolgára, Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikeresztje.
Gazdag munkásságát számos könyve, írása bizonyítja.
1997. november 20-án hívta haza teremtője.

Mikor értékes a napunk?

„Buzdítsátok egymást minden napon, míg tart a ma" (Zsid 3,13)

Ha valaki megkérdezné, hogy több, mint négy évtizedes szolgálat után miben foglalnám össze, hogyan summáznám igehirdetésemet, miben látom a csúcsot, a lényeget, azt felelném, amit János: a legnagyobb a szeretet. Ennél nagyobb hatalom, mint a jézusi szeretet, az agapé, nincs. Azt látom, hogy ha valamiért érdemes élni, még ha sokszor úgy tűnik is, hogy nem érdemes, mert kiütik kezedből a szívedet, akkor ez az. És abban látom Krisztus mindenkori tanítványának pecsétjét, az tesz valakit tanítvánnyá ma is, hogy a vezérszava: MÉGIS. Ez az ember nem szeretetreméltó, MÉGIS szeretem, addig szeretem, míg meg nem puhul a szíve. Ha nem áll velem szóba, én akkor is szólok hozzá. Ha nem érdemli meg, én akkor is megbocsátok. Ha nincs semmi örülni valóm, én akkor is mosolygok és megpróbálok örülni, mint az öreg Pál, bilincsek között, a börtönben, halála előtt, aki ezt írja: „ *Örüljetek, ismét mondom örüljetek*" (Fil 4,4).

Miben tudnám lelkigondozói szolgálatomat, a sok-sok beteg lélekkel való foglalkozásomat összefoglalni? Mit tanítok az új papi generációnak? Ezt: lelki, és merem állítani, testi egészségünknek a forrása: jó kapcsolatban lenni magunkkal, embertársainkkal, Istennel. Mind a hárommal. Ha bármelyik hiányzik, ott baj van, és elvérzünk lelkileg.

Most egy „fontos dolgot" szeretnék mondani. Ez az egyetlen szó, két betű - úgy jutott eszembe, hogy egy tanulmányt olvastam, John Ruskinnak, a nagy angol esztétának, tudósnak az életéről: ő tanította a szépség tiszteletére Angliát. Ruskin íróasztalán volt egy ökölnyi csiszolt márványtömb, rávésett két betűvel (angolul persze több, mint két betű) MA. Semmi más. MA! Ez volt az, amire ő mindennap ránézett, nem tegnap, nem holnap, hanem ma.

Betettem a könyvjelzőmet, becsuktam a könyvet és elkezdtem meditálni, hogy milyen okos ember volt, mennyire lényeges az, hogy MA. A tegnap már nem az enyém, az elmúlt, az már Isten kezében van. A holnap az még nem az enyém, az még az Isten kezében van. Nem véletlenül mondja az efezusi levélben az apostol: „*Áron is megvegyétek az alkalmat, mert a napok gonoszok*" (Ef 5,16). Miért gonoszak? Mert elmúlnak gyorsan. Úgy elröppen a mai nap is, hogy észre sem veszed, már holnap van. Ma: ma van. Ez a mai nap áll a rendelkezésünkre, a tegnap MÁR NEM, a holnap MÉG NEM.

Gondolkoztam ezen a bevésett márványgömbön, milyen érdekes, lélektanilag is így igaz. Egyre gyarapodik, egyre inkább népbetegséggé válik a neurózis, pszichózis, a lelki és idegbetegség. Bizony, nincs ez másként, minthogy a neurotikus ember vagy a múltban él, visszafordított nyakkal, hogy jaj, de szép volt az ifjúságom, vagy de rettenetes volt, és azon siránkozik. Szóval úgy megy előre, hogy hátranéz, így persze el lehet esni. Vannak, akik azért esnek egyik depresszióból a másikba, mert a múltban élnek, a múltba merengenek vissza - és elfolyik a MA. Vagy pedig sokak lelki betegségét az okozza, hogy állandóan a jövőről álmodoznak, vagy szüntelen félnek attól. Hogy mondja a Prédikátor könyve? „*Sok álomban sok a hiábavalóság*" (5,7). Ismerek sok olyan középkorú embert, akik tizenöt-húsz éven keresztül arról álmodozott, mit fog majd tenni, csodálatosan szép terveket szőtt: fogom… majd… elkezdem… - közben elfolytak a napok a keze közül, az élete körül. - Nemrégen sírdogált előttem egy harminc-negyven év közötti nő: - Észre se vettem, hogy tíz éve tervezek, és eddig még nem csináltam semmit!… - A sok álmodozásban sok a hiábavalóság. - Van, aki dermedten néz a jövő elé, meg sem mer mozdulni, mint a kismadár a kígyó előtt, mert MAJD…

Míg elmélkedtem arról a márványba vésett egy szóról: MA, hogy mennyire igaz, milyen bölcs volt a nagy tudós, amikor maga elé tette, amit ma elvégezhetek, az tegnap nem ment volna, s holnap már mást kell csinálnom - eszembe jutott, hogy ezt Isten Igéje már a híres esztéta előtt megmondta. Meg is találtam a héber levélben: „*Buzdítsátok egymást minden napon, míg tart a ma*" (Zsid 3,13). Egymást! Én most így az íráson keresztül buzdítalak benneteket, ti meg még MA valakit. Nem tudom, kit, ti majd fogjátok tudni. Mert holnap esetleg már nem lehet.

Mikor tartalmas a napom, mikor mondhatom, hogy na, a mai napnak volt értelme… ma érdemes volt élni? - Három dolgot mondok, nem receptnek, úgy fogadjátok, mint vallomást.

Először, akkor van tartalma egy napomnak, ha

hagyom, hogy szolgáljon nekem az Én Uram, Jézus Krisztus. Mert Ő azt mondta: ,,*Az emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon sokaknak és életét adja váltságul sokakért*" (Mt 20,28). - Hogyan? - Ha becsukok egy könyvet és hagyom, hogy muzsikáljon a szívem, beszéljenek hozzám a gondolatok, és ezeket támogassa meg Szentlelkével Jézus Krisztus. Egyszer csak egy gondolatból igehirdetés válik. A szóból Ige. - Amikor hagyom, hogy a csönd megcsendüljön, és abból a csöndből rám szól az én Uram Jézus, és mosogatja olykor a lábamat, néha a fejemet, megpirongat, szégyenkezem, vagy így szól: „J*ól van fiam, kevesen voltál hű, most már többre bízlak*" (Mt 25,21).

Amikor a feleségemmel együtt tudom a reggelt kezdeni, elolvassuk az Igét, és megpróbáljuk kihallani belőle a Gazdánk szavát, akkor van értelme egy napnak. Sokszor olyan hirtelen elalszik az ember, úgy rohan a napja, hogy kifolyik az ujja közül és este valami hiányzik. Hirtelen rájövök: hiányzik, hogy nem voltam öt percig sem csendben. Csak akkor van értelme a napnak, ha hagyom, ha hagyod, hogy szolgáljon neked a te Urad, Jézus Krisztus.

Másodszor akkor van értelme a napnak, ha Jézus szolgálatát valamiképpen tovább adom. És mivel kell szolgálnunk egymást? Nem feltétlen pénzzel vagy egyéb értékekkel! Többet kér tőlünk Isten: időt! - Ez a legértékesebb tulajdonunk, hiszen nem pótolható, mindenkinek kiszabott „mennyisége" van belőle. Nem véletlenül mondja az angol, hogy az idő pénz; de hozzá kell tennünk: időt semmi pénzért nem tudunk venni magunknak! Igazi jézusi szolgálat, ha egy órát, fél órát, háromnegyed órát, vagy egy délelőttöt valaki másra tudok szánni, ha másképp nem, legalább legyen fülem a hallásra. Ez így is érvényes. Lehet, nem tudok már jó tanácsot sem adni, de meghallgatni tudom. Ez ma a legdrágább, mert ma senkinek nincs ideje. Ha valakitől azt kérdezem: Van-e pénzed? - Hát valamennyi van. - Ha azt kérdezem: Van-e időd? - Az nincs! Ugye, hogy ez a legdrágább? Hát ebből a legdrágábból kell odaáldozni valakinek valamit.

Ha úgy tekinthetek vissza este a napomra, hogy hárman voltak nálam, ez naponta egy óra, vagy háromszor két óra volt; sok bölcsességet nem tudtam mondani, lakást nem tudtam kiutalni, a férjét nem tudtam megváltoztatni, a betegségét nem tudtam meggyógyítani - de együtt tudtam vele lenni, imádkozni, csöndben lenni - akkor volt értelme a napomnak, és azt hiszem, az övének is. Mert ketten hármasban voltunk. És ez nagyon nagy dolog.

A harmadik, ami értelmessé teszi a napunkat - és ez nemcsak rám érvényes, hanem mindenkire, mert ez tesz bennünket igazán emberré -ha egy nap valamire azt tudom mondani, hogy IGEN, vagy hogy NEM. Tehát ha valami határozott döntést hoztam, mert nincs borzasztóbb, mint az eldöntetlen élet, mint az, ha valaki mindig tétovázik, soha nem tud semmire se igent, se nemet mondani, aki mindig csak improvizálja, rögtönzi az életét, hogy majd… majd…

Nincs rémesebb szó, mint MAJD! Az ősevangéliumban, Márk evangéliumában csak úgy vibrálnak ezek a szavak: Tüstént, rögtön, azonnal. - Rögtön otthagyták a hálóikat… - rögtön követték Jézust… - Mindig tüstént, azonnal döntöttek, mert nincs szörnyűbb, mint az eldöntetlen élet. Még a rossz döntés is jobb, mert egy rossz döntést ki lehet javítani; de az el nem döntött életet nem.

A németeknek van egy furcsa összetett szava: jain. A ja és a nein szóból tevődik össze. Politikusok ma gyakran használják, olvasom a svájci meg a német lapokat, hogy ez politikai szempontból olyan jain-válasz volt. Mi is mondjuk, hogy nemigen. Igen is, meg nem is, se ide, se oda. - Mi erről a mi Urunk véleménye? „*Bárcsak volnál hideg vagy meleg, de langymeleg vagy, kiköplek a számból*" (Jel 3,16). A jain, a nemigen embereket Jézus kiköpi a szájából.

Tehát igenis akkor van értelme a napoknak, amikor elhatározom: Igen, ezt teszem, ezt nem teszem; ezt mondom, ezt nem mondom; ezt nem olvasom el, ezt a televízió darabot nem nézem meg - de ide elmegyek. Igen vagy nem! Döntések sorozata tölti ki és adja meg a pozitív, szikrázó töltését egy-egy napnak.

Mi az a három, amit kiemeltem? Hagyom Jézust szolgálni magamnak; ezt a szolgálatot továbbadom, és az elém adódó dolgokban határozott döntést hozok. Ügyeimre határozottan azt mondom, hogy igen vagy hogy nem. Miért? Mert Jézus szerint: ,,*a ti beszédetekben az igen legyen igen, a nem pedig nem. Ami ezen felül van, az a gonosztól van*" (Mt 5,37). - Nem lehet e nélkül egészségesen élni, hogy ne legyenek határozott igen-jeink és nem-jeink, döntéseink ide vagy oda.

Horváth Andrea (www.pannoniareformata.hu)

„Emlékezz vissza az egész útra..."

Történelmi emlékhellyé nyilvánították a Pápai Református Kollégiumot és az Ótemplomot.

Május második szombatja az Emlékhelyek napja. A Nemzeti Örökség Intézete tevékenységének fontos eleme nemzeti és történelmi emlékhelyeink népszerűsítése. A nemzeti emlékhelyek a magyar történelem meghatározó színterei, míg a történelmi emlékhelyek az emlékezet olyan fontos helyszínei, amelyek nemzeti, felekezeti, regionális vagy kisebbségi szempontból kiemelkedőnek minősülnek. Mostantól a Pápai Református Kollégium és az Ótemplom is ott van történelmi emlékhelyek sorában. Az ezt jelképező sztélét az Emlékhelyek napján avatták fel a Pannonia Reformata Múzeum bejárata előtt.

Halászné Kapcsándi Szilvia, a Pannonia Reformata Múzeum vezetője üdvözölte a megjelenteket, majd Bajnok Attila mondta el Bódás János Üzenet - diákkorom városába, Pápára küldöm című versét. Az ünnepi alkalmon a református gimnázium valamint a teológia diákjaiból álló kórus szolgált Veresné Petrőcz Mária karnagy vezetésével. Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke igei köszöntőjében elmondta, hogy épp egy évvel ezelőtt nyitotta meg kapuit a Pannonia Reformata Múzeum, s most ismét egy szép ünnepnek ad otthont a hely. "Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr" idézte fel az Igét, mely a meghívón is szerepelt. - Az emlékezés Isten népe számára mindig a hálaadás alkalma - mondta Steinbach József püspök. - Hálát adunk a közel ötszáz éve alapított Pápai Református Kollégiumért és türelmi rendeletes Ótemplomért. Ez azt jelenti, hogy nem a próbatételeket és a séremeket emlegetjük, soroljuk, hanem éppen a kegyelembe kapaszkodva meglátjuk ebben az ötszáz esztendőben Isten vezetését, megtartó kegyelmét. Hálával tekintünk a múltra, hálával éljük meg a jelent és hálával állunk a reménységgel teli jövő előtt. Ez azt jelenti, hogy a magunk helyén Istentől kapott küldetésünket betöltve szorgalmasan tesszük a dolgunkat Isten dicsőségére, egyházunk, nemzetünk javára. A keresztyénség, az örökkévaló értékrendszer nem az ember kezében van, az Úristen megtartott bennünket, ezt bizonyítja a Kollégium története is - tette hozzá.

Az alkalmon fellépett a Pápai Református Kollégium Tánc-Lánc Alapfokú Művészeti iskolájának Napraforgó csoportja, majd Dr. Kárpáti Katalin, a Nemzeti Örökség Intézete főigazgató-helyettese mondott avatóbeszédet. - Az egyazon nemzethez tartozás szavakban nehezen kifejezhető élményének átéléséhez, a közösségi emlékezéshez szükség van olyan helyekre, melyek az adott közösség múltértelmezésében emblematikus jelentőségűek. A történelmi emlékhelyek segítenek abban, hogy a látogatók megtapasztalhassák, a magyar történelem fontos eseményeit, dicső pillanatait, tragédiáit. Hazánkban jelenleg 52 történelmi emlékhely található, ezek közül több is kapcsolódik a magyar reformátussághoz - hangsúlyozta Dr. Kárpáti Katalin. Az 52 emlékhely egyike a Pápai Református Kollégium és az Ótemplom, melyet éppúgy mint a többit, egy művészi igénnyel megformált kőoszlop jelöl. A sztélé felhívja a járókelők figyelmét arra, hogy Magyarország, a magyar történelem, a magyar kultúra különleges helyszínén jár. A felállított sztélék nem csupán egységesen és könnyen felismerhetővé tették az emlékhelyeket, de röviden azok jelentőségéről is tájékoztatják az érdeklődőket, mondta a főigazgató-helyettes, aki hozzátette: az idei Emlékhelyek napján van egy egyedi rendezvény, mely emeli a sorozat rangját: külön köszönet és hála a jelenlevőknek, hogy a magyarországi reformáció 1531 óta működő szellemi központját, a Pápai Református Kollégiumot és az Ótemplomot történelmi emlékhelyként megjelölő sztélét épp ezen a napon avatták fel.

Pápa sok emlékhelyet tudhat magáénak, melyeket domborművel, emléktáblával, botlókővel jelzünk, de ez az első, mely országos rangot kapott, mondta Dr. Kovács Zoltán országgyűlési képviselő beszédében. - Ami a város és a Kollégium kapcsolatát illeti, azt kell mondjam, voltak gyönyörű és voltak nehéz pillanatai. Az, hogy minket diákvárosként tartanak számon, az nagyban köszönhető a két egykori egyházi iskolának, a bencés gimnáziumnak, de főként a Pápai Református Kollégiumnak. A város által lett naggyá a Kollégium és a Kollégium által lett naggyá a város. A rendszerváltás után, bár nem volt könnyű, polgármesterként azért is dolgoztam, hogy mindenki számára megfelelő megoldás szülessen a református gimnázium újraindításakor. Tettem ezt református felmenőim példáját követve - mondta dr. Kovács Zoltán. - A puritán, mégis impozáns református újtemplom, ahol sok szép pillanatot élünk meg az istentiszteleteken, egyben lelki támaszt nyújtó hajléka is az iskolának. Hiszem, hogy a diákok épülésére válik, hogy ebben a gimnáziumban tanulhatnak, s a mi templomunkba járhatnak. Ez épülésére válik a városnak is, hisz ott csak jót lehet tanulni, és akik ezt értő füllel és szívvel befogadják, ők a város, a nemzet javára fordítják tudásukat. Isten tartsa meg a város, a református hitélet és a Kollégium együttműködését - tette hozzá dr. Kovács Zoltán.

Ferenczi Alpár, a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma igazgató-helyettesének szavalatát követően Pusztai Zsombor és Hanula Móric az Apostoli hitvallás elmondásával tettek bizonyságot arról, hogy a Pápai Református Kollégiumnak és a hitüket vállaló kereszténynyeknek nemcsak múltjuk, hanem jövőjük is van. Hegedűn kísért Pusztai Boglárka. A jelenlevők együtt mondták a gyerekkel a hitvallást. Az Emlékhelyek napja az ünnepség után változatos programokkal folytatódott. A gyermekeket kézműves alkotóház, a játékos kedvű családokat nyomozós játék, a helytörténeti séták kedvelőit pedig egy városnéző református időutazás várta. A napot Rákász Gergely koncertje zárta.

Varga Jenő

Örüljetek az Úrban mindenkor

Gyülekezetünk hagyományos böjti hitmélyítő alkalmaira március első három hétköznapján került sor. A helyszín ezúttal is az Ótemplom volt. Az igét Hajdú Zoltán Levente, a szóládi gyülekezet lelkésze hirdette, aki a Reformátusok lapja „*Imádkozzunk*" rovatából, illetve a közösségünkben is rendelhető natúr gyümölcslevek révén lehet ismerős.

Az ige, mely köré az evangelizáció szerveződött, Pál apostol filippiekhez írott levele volt. (Fil 4;4-7) „*Ez egy jól hangzó ige, de ebből mit élünk meg?*"- tette fel a kérdést az előadó rögtön az első napon. Pál apostol élete is inkább küszködésekkel teli vesszőfutássá vált, mint diadalmenetté. Hajdú Zoltán Levente a három nap alatt egy-egy szóládi történetet is belefűzött prédikációiba. A „sírós asszony" történetéből megtudhattuk, hogy mennyit is ér az, ha az Úr nincs benn az életünkben, illetve milyen jó az, mikor rátalálunk az Úrra, a közösségre. „*Az Urat te is megtalálhatod, mert Krisztus erre az életre készítette el az örök életet hozó örömüzenetét. Felemel, megerősít és elindít.*" - e szavakkal zárta az első napi alkalmat az igehirdető.

A második napon a helyi történettel indított a lelkész: Húsz évvel korábban a tucatnyi tagot számláló közösségben rendszeresen felvázolták a szomorú jövőt az idős hívek, hogy az ő haláluk után a gyülekezetre a megszűnés vár. Ezzel szemben a gyülekezet növekedett... A keresztény ember a közösségben találhatja meg önmagát. „*Ez nem az ego kérdése, mert nem magamért vagyok itt, hanem valakit rám bízott az Isten.*"

Az utolsó napon a jövőkép került szóba. Hajdú Zoltán Levente Pál apostol kérdését tette fel újra: -„*Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?*" Majd személyes példáját említette: a szóládinál vannak nagyobb és szervezettebb gyülekezetek, neki mégis ott a helye. Ez így volt húsz évvel korábban, de így érzi most is. Pénz, presztízs, beosztás, hatalom nem írhatja felül, hanem épp ellenkezőleg, csak tönkre teheti. Bármit is hoz a holnap, Krisztus megőriz és megtart.

Végül a pápai közösség tagjait szólította meg az előadó: - „T*e a helyeden vagy? Ott vagy, ahol ő akar látni?*"

Varga Jenő

Az Ex trió jótékonysági koncertje a gyülekezeti házban

Május közepén a Vajda Márta Óvoda, Általános Iskola, Készségfejlesztő Iskola és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény tanáraiból álló akusztikus trió adott jótékonysági koncertet az Immánuel Közösségi Házban. A zenekar a koncert bevételét az újtemplom felújításának támogatására ajánlotta fel.

A koncert kezdete előtt Mátics Mónikával és Szűcs Zoltánnal beszélgettem. Kiderült, ők már kilenc évvel ezelőtt együtt játszottak, majd pár év hallgatás után öt éve lépnek fel újra közösen. A formáció nevét Zoltán találta ki, aki valami rövid elnevezést szeretett volna. Az „Ex" ezúttal nem a latin „volt" szóból jön, hanem az „exclusive" rövidítése. A koncert egyik gyülekezeti tagunk, Zsegraics Klára közvetítésével jött létre, aki egyébként a kolléganőjük. A triónak két egyórás koncert programja van, az egyiket karácsonyi és egyházi énekek, a másikat modern szerzők és népdalok feldolgozásai alkotják. Ezúttal ez utóbbi műsort hallhattuk.

A mintegy ötvenfőnyi közönséget Márkus Mihály, gyülekezetünk lelkésze köszöntötte. Lelkipásztorunk néhány mondatban vázolta templomunk felújításának szükségességét, a rekonstrukció jelenlegi állapotát. A gyülekezet örömmel fogadta a trió felajánlását és adott helyet a színvonalas produkciónak.

A zenekar tagjai:

- Mátics Mónika ének,

- Zotter Katalin hegedű, billentyűs hangszerek, ének,

- Szücs Zoltán gitár, ének.

Mayerné Pátkai Tünde

Gyülekezetünk kórusa Visken szolgált

A Pápai Református Gyülekezet Séllyei István Kórusa május 16 és 20 között Kárpátalján járt, hogy a viski testvérgyülekezetünk meghívásának eleget téve énekszolgálataival vegyen részt a szombati és vasárnapi istentiszteletek liturgiájában, illetve vasárnap délután egy hangversennyel tegye ünnepivé a találkozást.

A 34 fős küldöttség néhány tagja a két évvel ezelőtt kezdeményezett testvérkapcsolat szervezése kapcsán tavaly novemberben már volt Visken, az ottani református gyülekezet delegációja pedig Jenei Károly lelkipásztor vezetésével már nemcsak Pápán képviselte a kárpátaljai testvéreket, hanem a felsőtárkányi, nyári, gyülekezeti táborunkba is eljöttek. Még ott megfogalmazódott a gyülekezetek lelkipásztorainak és karnagyainak terve a kórustalálkozóról, ami most legnagyobb örömünkre megvalósulhatott.

Parola Csaba karnagy vezetésével hónapok óta készültünk a szereplésre. A repertoárunkban főként Goudimel, Gárdonyi Zoltán, Gárdonyi Zsolt, valamint Osváth Viktor, Tarnóczi László zsoltár feldolgozásai és Máté János kórusművei szerepeltek. A fiatal, kortárs zeneszerzők közül Vörös Boglárka Evangélium című darabját, valamint a norvég Ola Gjelio latin nyelvű Ubi Caritas-át – magyarul: Ahol a szeretet, ott az Isten - énekeltük. Bizonyára nem meglepő, hogy válogatásunknak legmeghatóbb darabja a kárpátaljaiak református himnuszaként számon tartott Mindig velem, Uram kezdetű, 4 szólamú mű volt, amelyet kórustársunk, a kárpátaljai származású Kovács István átiratában tanultunk meg, valamint Gárdonyi Zsolt Magyar éneke, illetve a viski református gyülekezet kórusával kánonban előadott Légy hív mindhalálig kezdetű énekek voltak. Ez utóbbit a viski karnagy, Keresztúri József hegedűtanár vezényelte.

A kimerítő, hosszú utazás, a határátlépésnél eltöltött kényszerű időtöltés, majd a szombati kirándulás fizikailag kicsit megterhelte a csoportot, de mindent kárpótolt az ottaniak vendégszeretete, az a kedves és barátságos fogadtatás, amiben részünk lehetett. Jenei Károly nagytiszteletű úr és kedves felesége, Mónika, a gyülekezet presbiterei és nőtestvérei gondoskodtak testi és lelki felüdülésünkről. Bepillanthattunk az egyház- és művészettörténeti szempontból és mai létszámát tekintve is kiemelt jelentőségű gyülekezet életébe, ellátogathattunk a sajátos körülmények között, mintaszerűen működő óvodájukba, elvittek bennünket a település melletti, gyönyörű hegyekkel körülölelt, ásványvízéről híres kirándulóhelyre, Sajánba és a huszti református templomba. A csapat vállalkozó szellemű és lelkes tagjai természetesen Huszt romváráig is fölkapaszkodtak, hogy gyönyörködjenek a kilátásban, és tisztelegjenek Kölcsey Ferenc emléktáblájánál.

Mivel 3-4 fős csoportokban, családoknál szállásoltak el bennünket, így alkalmunk nyílt arra, hogy közelebbről is megismerjük kárpátaljai magyar testvéreink életének nehézségeit, megértsük az ottaniak nehéz életkörülményének hátterét. Őszinte, mély barátságok szövődtek ezalatt a néhány nap alatt, amelyek tovább erősítik a viskiek és a pápaiak szövetségét. A vasárnap délelőtti istentiszteleten a mi óvodalelkészünk, Tóth Cseperke is a Krisztusban köttetett egység erejére és fontosságára hívta föl a figyelmet igeszolgálatában, amelyet Pál apostol Korintusi gyülekezethez írt 1. levelének 1-11.versére építve foglalt össze.

A Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma művészeti tagozatos, végzős osztálya 85.000 Ft-ot küldött el általunk a viski gyülekezet oktatási céljaira, mi, kórustagok pedig 130.000 Ft-ot adományoztunk a templom mellett álló faharangláb felújítására. Az utazásunk költségeihez gyülekezetünk és Pápa Város Önkormányzata is hozzájárult 250.000 Ft összeggel.

Hálás szeretettel gondolunk a Kárpátalján töltött időre, ottani kedves testvéreinkre, akiket legközelebb mi fogadunk majd itthon, Pápán. Előre várjuk a viszontlátás örömét, imádságban hordozva addig is a viski református gyülekezet minden tagjának életét, akikre ezúton is Istenünk gazdag áldását kívánjuk.

Szabó Tamás

Engedjétek hozzám...

A Szentírás Lukács evangéliumában Jézus gyermekkorából megemlíti, hogy szülei hittek Isten szavának, és eszerint élték az életüket. Elvégezték a gyermekekkel kapcsolatos kötelező szertartásokat is, melynek következményeként „*A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.*” (Luk 2:40) Aztán tizenkét éves korában, amikor „elcsavargott” Jeruzsálemben, a templomi tanítómesterek körében eltöltött napok és beszélgetések hatására „*Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.*” (Luk 2:52)

Úgy gondolom, Jézus gyermekkori életpéldája is követésre hív. Érdekes, hogy Isten fiaként hit és teológia dolgában „rászorult” az emberi nevelésre is. Mennyivel inkább a gyermekeink, akik nem ilyen minőségben születtek meg! Küldetésünk van tehát: keresztyén-keresztény szülőként a mindennapok életvitelében (szavakban és tettekben is) megnyilvánuló és példát adó hitvalló élet, tanítóként ezen túlmenően az Ige értő-magyarázó közvetítése gyermekeink számára.

Hálás vagyok Istennek, hogy bevont ebbe a szolgálatba többedmagammal a gyülekezetünkben. Sokáig kérdés volt számomra, mi lesz a szolgálati hivatásom ebben a közösségben. Vártam a csendben, hátha valami különleges, eddig fel nem fedezett adottsággal von be az Úr a gyülekezet építésébe. Nem így történt. Kérdésemre a Református Félóra egyik adásában küldött választ: Isten úgy használ bennünket, ahogy vagyunk, meglévő képességeinket szeretetközössége kibontására alakítva. Aztán megtapasztaltam azt is, hogy valóban: gyengeségeinken, vagy inkább hiányosságainkon keresztül mutatja meg leginkább Lelke munkájának erejét. A munkát a szívekben Ő végzi el – amink van, amit ehhez hozzá tehetünk, az az odaszánt hozzáállásunkban mindig elég.

Hálás vagyok, amiért lelkipásztoraink mindezt tudva mégis igyekeznek felvértezni bennünket a gyermektanításhoz szükséges pedagógiai-módszertani ismeretekkel. A helyben megszervezett kurzusokon elsajátítható tudás az ismeretlen gyermekek körében is magabiztosabb kiállást ad. Könnyebbé teszi a korosztállyal a fesztelen, nyitott és befogadó légkör megteremtését. Hitünk és reményünk szerint segíti az Ige üzenetének hatékonyabb „célba juttatását” a gyermeki lélekben.

Jézus nevére mindenki felkapja a fejét – így van ez a gyerekek körében is. Csodás megélni azt az őszinte kíváncsiságot, szomjat, amivel a gyerekek Isten országa felé fordulnak. Sokszor gondolkodom azon, egy-egy alkalommal mennyi példát adnak nekünk, felnőtteknek ezzel. Sallangmentesen, tiszta igazságérzettel ítélnek meg helyzeteket, saját életükre vonatkozóan is. Részvéttel, együttérző és vigasztaló szeretettel vesznek részt egymás életében az alkalmakon. Csillogó szemmel, csengő hangon éneklik Istennek az énekeket.

Azt hiszem, abban van a legnagyobb felelősségünk, hogy mindezt ne rontsuk el, mire felnőnek. Talán nem véletlen, hogy Jézus a gyermekekkel kapcsolatban így fogalmaz: „*Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el [ne akadályozzátok, ne tartsátok vissza] tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.*” (Márk 10:14b-15)

A szolgálatban részt vevő munkatársak:

Böröczky Borbála
Böröczky Krisztina
Böröczkyné Dózsa Lívia
Farkasné Nádor Viktória
Forrai Beatrix
György Lászlóné, Melinda
Hanula-Csordás Dóra
Márkusné Bak Enikő
Németh Tamásné Schédl Tímea
Péter-Szarka Katalin
Szabó Tamás
Szakács Veronika
Szalókyné Kövy Lilla
Tóth Andrea
Tóth Cseperke

ifj. Márkus Mihály

Templomfelújítás 2019.

Nagy erőkkel folyik templomunk tetejének felújítása, és a külső homlokzat javítása és cseréje. Amint arról a karácsonyi újságban is beszámoltunk, ebben az esztendőben lecseréljük a palafedést, kijavítjuk a deszkázatot, a teljes bádogozást (kivéve a vörösréz elemeket) cseréljük. Mivel a párkányfedés javítása csak állványzatról végezhető el, ezért a tetőn végzett munkálatok ideje alatt kijavíttatjuk a külső homlokzatról levált vakolatot, tönkrement működő elemeket.

Az elmúlt hetek esős napjai nagyban hátráltatták a munkát. Hála Istennek, a templom nem ázott be, mert a leszedett régi pala helyére bitumenes lemez került, ami megvédte a templomot. Az eső alatt sor került a működő elemek magasnyomású vízzel való lemosására, ami során kiderült, hogy néhány szürkének tűnő működő elem valójában homokkő színű. Ez a letisztítás csodálatos fehér színűre varázsolta a templom „kereszthajója" csúcsában levő kővázát, amely az állványzat fölött már most is csodálatosan tündököl.

A munkálatok ezen fázisában az is kiderült, hogy a templom tetején található 5 tetőablak lemezfedése annyira tönkrement, hogy az egészet újra kell bádogozni, sőt, van, ahol a faszerkezetet is javítani kell. Ezek az előre fel nem mérhető munkák majd 3 millió forinttal növelik meg a költségeket.

A munkálatok első fázisa hamarosan befejeződik. Az északnyugati homlokzat javítása, festése és a tetőcsere teljesen elkészül. Az állványzat lebontása után láthatóvá válik milyen gyönyörű lesz az épület, ha teljesen elkészül.

A következő fázis a Gimnázium felőli homlokzat, majd pedig a torony javítása lesz. Terveink szerint októberre el fog készülni a teljes felújítás.

Beszámolómban röviden érinteném a felújítás pénzügyi vonatkozásait is. A tervezett költségvetése a teljes felújításnak 70 millió forint, amit még 1-2 jelenleg nem ismert pótmunka megnövelhet.

A karácsonyi beszámolóban írtuk, hogy majd 50 millió forint állami támogatást kaptunk a felújításra egy pályázaton keresztül, a templomtorony előző években félretett bevételeiből 7 millió forintot fordítanánk a felújításra.

2018-ban 1,5 millió forint önkormányzati támogatást kaptunk, valamint 1,93 millió forint adományt gyűjtöttünk össze a gyülekezet tagjaitól.

2019-ben a gyülekezeti bál bevétele 0,6 millió forint volt, s 2019 májusáig a gyülekezet tagjai újabb 1,64 millió forintot adakoztak. Jó reménységgel vagyunk afelől, hogy az Önkormányzattól idén is kapunk 1,5 millió forint támogatást.

A tervezett költségvetéshez hiányzó, maradék 7 millió forint összegyűjtéséhez további adományokra van szükség.

Ez asz összeg akkor fog összejönni, ha lesz

10 család, aki 100-100 ezer forintot adományoz,

20 család, aki 50-50 ezer forintot adományoz

100 család, aki 20-20 ezer forintot adományoz

200 család, aki 10-10 ezer forintot adományoz

200 család, aki 5-5 ezer forintot adományoz.

Más módon megfogalmazva a hiányzó 7 millió forintot úgy is össze tudjuk gyűjteni, ha az egyházfenntartói járulékot fizető testvéreink közül 700-an 10-10.000 forint adományt fizetnének be a templomfelújításra.

Hálásan köszönjük a gyülekezeti tagok eddigi anyagi áldozatvállalását, és kérjük mindazokat, akinek lehetősége van rá, anyagi helyzetéhez mérten adakozzon a templom felújítására.

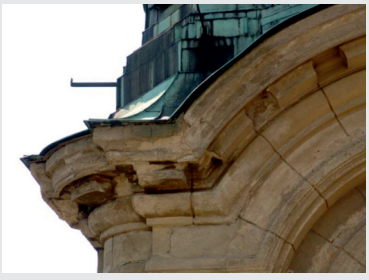

Javítandó párkányrész az egyik tornyon

A toronydíszítés hibái

Anyakönyvi hírek 2018. december 01 - 2019. április 30.

A keresztség sákramentumában részesültek:

Szanyi Gábor és Limperger Orsolya fia, Áron; Bene Péter és Kindert Kata Lívia fia, Viktor Özséb; Auer Gyula és Bíró Mónika fia, Dániel és lánya, Dalma; Buday István és Kovacsics Lilla fia, Bálint; Papp Zoltán és Jávorszky Bernadett fia, Viktor.

A keresztség sákramentumában részesültek 2018. augusztusban:
Bakonyi Szabolcs és Kőmíves Nikolett lánya, Olívia; Cserkuti Krisztián és Szélessy Veronika lánya, Kata; Német Béla és Varga Irén lánya, Lili Anna; Vörös János és Rad Hajnalka lánya, Jázmin Hajnalka.

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el Őket Tőlem…"

Isten áldását kérjük a megkereszteltekre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt!

Konfirmációi fogadalmat tettek Húsvétkor:

Böröczky Bálint, Szalai Gergő.

Isten áldását kérjük konfirmáltjaink életére, kérve, hogy megtarthassák magasztos ígéretüket, hitvallásukat!

Házasságot kötöttek:

Szempfner Szabolcs és Czere Bernadett, Viszoki Ádám és Somogyi Luca.

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Németh Lajosné sz. Ölbei Karolin (75), Szilágyi Lajosné sz. Bartha Terézia (96), Farkasdi Károly (87), Fülöp Zoltán (77), Novák Lászlóné sz. Böröczky Gizella (85), Antal Zoltánné sz. Fejes Hermina (83), Kovács Árpád (72), Berecz Sándorné sz. Major Lídia (84), Palotai János László (69), Tallai Ferencné sz. Lőrinczy Irma (88), Hencz István (63), Papp Gézáné sz. Böröczky Irén (84), Lampért Ferenc (74), Lampért Ferencné sz. Koch Veronika (66), Hutkay Gyula Gábor (61), Zsigmond Vilma (92), Bolla Sándor (71), Szabó Ildikó Éva (69), Rózsás Istvánné sz. Berki Ida (85), Mórocz Zoltán (99).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

Jézus mondja:
Én vagyok a Feltámadás és az Élet!

Ökumenikus Nap részletes programja

A programok az Esterházy-kastély épületében és udvarán kerülnek megrendezésre.

14:00 Megnyitó

14:15 Szent István Római Katolikus Általános Iskola: Lázár Ervin: A tizenkét nagyon testvér

14:40 Bemelegítés az Ökumenikus napi futáshoz

15:00 Start - Örömfutás

15:00 Édenkert Református Óvoda: Pünkösdölő - játékfűzés

15:20 Gyurátz Ferenc Evangélikus Általános Iskola bemutatója

15:30 Várkert futás (3 km) start a kastélykaputól

15:30 Krisztusra épített jellem – Tapolyai Emőke előadása a kastélyban

15:40 Szent Anna Római Katolikus Óvoda – Pünkösdi kosár – népi gyermekjátékok

16:00 Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma verses összeállítása

16:20 Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma néptánc produkciója

16:30-17:30 Bibliai ételkóstoló a sátor mellett

17:10 Díjátadó és GÁLA - (Mesemondó; valamint Rajzpályázat)

17:30 Istentisztelet

18:15 Isten magasztalása közös énekléssel.

Folyamatos programok:

14:00-18:00 Kiállítás a rajzpályázat alkotásaiból.

14:30-17:30 Játszóház a kastélyban

14:30-17:30 – két csoportban óránként indul a Szövetség ládái – akció, amelyben sok feladat segítségével kell kinyitni a ládákat, hogy megtaláljátok a „kincset”. (Regisztráció a szervezőknél)

15:00-17:00 Evangélikus motorosok a kastély előtt – beszélgetés, motorokról, Istenről, küldetésről

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 9:20 imaközösség az istentisztelet áldásáért (Immánuel Közösségi Ház)

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 18:00 Mécses kör

kedd 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 16:00 Gyülekezeti Bibliakör

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör

szerda 18:00 Immánuel csoport

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 18 óra IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00 Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra (Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30 Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30 Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

hónap utolsó vasárnap 17 óra (nyáron 18 óra) Énekes-zenés istentisztelet (Immánuel Közösségi Ház)

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

Köszönetet mondunk minden testvérünk adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk életét, szolgálatát.

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002

Református Eklézsia Alapítvány: OTP Bank 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a *lakcím változásról*) mihelyt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:
Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00
Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00
Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül
Tel: 89/324-415
E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzáaszólásaikat, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP ! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Pünkösdi alkalmak

Június 09. Pünkösdvasárnap 10:00
Ünnepi Istentisztelet

Június 10. Pünkösdhétfő 10:00
Ünnepi Istentisztelet Borsi Péter legátus szolgálatával

Június 10. Pünkösdhétfő 14:00-19:00
Ökumenikus Nap az Esterházy-kastély udvarán

Augusztus 5. hétfő - 11. vasárnap
Mécsestartók gyülekezeti családos tábor Felsőtárkányban

Augusztus 26. kedd - 30. péntek
Gyermekhét az Immanuel Közösségi Házban

Szeptember 15. vasárnap 10:00
Hittanos tanévnyitó istentisztelet

Szeptember 29. vasárnap 10:00
Óvodai befogadó istentisztelet

A Szentlélek kiáradásával gazdagodó, boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk a gyülekezet minden tagjának.

Pápai Református Egyházközség

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.
A költségekre adományokat elfogadunk.
Írták: Dózsa Zoltán, Gyökössy Endre, Horváth Andrea, Kövy Zsolt, Mayerné Pátkai Tünde, ifj. Márkus Mihály, Szabó Tamás, Szakács Gergely, Varga Jenő.
Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter
Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: ifj. Márkus Mihály lelkipásztor
Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.